

Presidentti Boyd K. Packer
kahdentoista apostolin koorumin presidentti

Pyhän Hengen ohjaamina

Ilmoituksen henki ja Pyhän Hengen lahja voivat ohjata meitä jokaista.

On kulunut 400 vuotta siitä, kun [englanninkielinen] kuningas Jaakon raamatunkäännös julkaistiin. Merkittävällä tavalla tähän käännökseen vaikutti William Tyndale – minun silmissäni suuri sankari.

Papit eivät halunneet, että Raamattu julkaistaisiin kansan kielellä. He vainosivat Tyndalea paikasta toiseen. Hän sanoi heille: ”Jos Jumala säästää henkeni, niin aurankurjessa asteleva poika tulee vuosien mittaan minun ansiostani tietämään pyhistä kirjoituksista enemmän kuin te.”¹

Tyndale kavallettiin ja suljettiin yli vuodeksi pimeään, jääkylmään vankilaan Brysselissä. Hänen vaatteensa olivat ryysyjä. Hän aneli vangitsijoiltaan takkia ja lakkiaan sekä kynttilää sanoen: ”On todellakin uuvuttavaa istua yksin pimeässä.”² Niitä ei hänelle annettu. Lopulta hänet haettiin vankilasta, ja suuren väkijoukon edessä hänet kuristettiin ja poltettiin roviolla. Mutta William Tyndalen työ ja marttyyrikuolema eivät menneet hukkaan.

Koska myöhempien aikojen pyhiin kuuluvia lapsia opetetaan pienestä pitäen tuntemaan pyhät kirjoitukset, he täyttävät jossakin määrin William

Tyndalen neljä vuosisataa aiemmin lausumaa profetiaa.

Nykyään pyhiä kirjoituksiamme ovat Raamattu, Mormonin kirja – toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, Kallisarvoinen helmi sekä Oppi ja liitot.

Mormonin kirjan vuoksi meitä kutsutaan hyvin usein mormonikirkoksi. Me emme paheksu tätä nimitystä, mutta se ei ole aivan tarkka.

Mormonin kirjassa Herra kävi nefiläisten luona uudemman kerran, koska nämä rukoilivat Isää Hänen nimessään. Ja Herra sanoi:

”Mitä te tahdotte minun antavan teille?

Ja he sanoivat hänelle: Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa, sillä kansan keskuudessa on kiistoja tästä asiasta.

Ja Herra sanoi – -: Miksi ihmiset nurisevat ja kiistelevät tämän asian tähden?

Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi – ? Sillä tällä nimellä teitä kutsutaan viimeisenä päivänä – -.

Sen tähden kaikki, mitä teette, tehkää minun nimessäni; sen tähden

kutsukaa kirkkoa minun nimelläni, ja huutakaa avuksi Isää minun nimesäni, niin että hän siunaa kirkkoa minun tähteni.

Ja kuinka se olisi minun kirkkoni, ellei sitä kutsuta minun nimelläni? Sillä jos jotakin kirkkoa kutsutaan Mooseksen nimellä, silloin se on Mooseksen kirkko; tai jos sitä kutsutaan jonkun ihmisen nimellä, silloin se on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä kutsutaan minun nimelläni, silloin se on minun kirkkoni, jos on niin, että he ovat rakennetut minun evankeliumilleni.”³

Kuuliaisina ilmoitukselle me käytämme itsestämme mieluummin nimitystä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko kuin mormonikirkko. Se, että muut nimittävät kirkkoa mormonikirkoksi ja meitä mormoneiksi, on aivan eri asia kuin se, että me itse teemme niin.

Ensimmäinen presidenttikunta on sanonut:

”Tehtävässämme julistaa Vapah-tajan nimeä kautta maailman [on] yhä tärkeämpää käyttää kirkosta sen ilmoitettua nimeä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko (OL 115:4). Sen vuoksi pyydämme, että kirkkoon viitatessamme käytämme sen koko nimeä aina kun se on mahdollista. – -

Kirkon jäsenistä ehdotamme käytettävän nimitystä ’Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet’. Nimityksen lyhennykseksi suositetaan muotoa ’myöhempien aikojen pyhät’.”⁴

”Me [myöhempien aikojen pyhät] puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa.”⁵

Maailma saa käyttää meistä halua-
maansa nimitystä, mutta kun me
puhumme, muistakaamme aina, että
me kuulumme *Jeesuksen Kristuksen*
kirkkoon.

Jotkut väittävät, ettemme ole
kristittyjä. Joko he eivät tunne meitä
lainkaan tai ovat ymmärtäneet meidät
väärin.

Kirkossa jokainen toimitus tehdään
Jeesuksen Kristuksen antamalla val-
tuudella ja Hänen nimessään.⁶ Meillä
on sama järjestys kuin alkukirkossa
apostoleineen ja profeettoineen.⁷

Entisaikoina Herra kutsui ja asetti
kaksitoista apostolia. Hänet kavallettiin
ja ristiinnaulittiin. Ylösnousemuksensa
jälkeen Vapahtaja opetti opetuslap-
siaan 40 päivän ajan ja nousi sitten
taivaaseen.⁸

Jotakin kuitenkin puuttui. Muu-
taman päivän kuluttua kaksitoista

apostolia kokoontuivat eräiseen
taloon, ja ”yhtäkkiä kuului taivaalta
kohahdus, kuin olisi käynyt raju tuu-
lenpuuska, ja se täytti koko sen talon,
jossa he olivat. – – Tulenlieskoja – –
[laskeutui] itse kunkin päälle. He tuli-
vat täyteen Pyhää Henkeä.”⁹ Hänen
apostolinsa olivat nyt saaneet voiman.
He ymmärsivät, että Vapahtajan
antama valtuus ja Pyhän Hengen lahja
olivat välttämättömiä Hänen kirkkonsa
perustamiseksi. Heille annettiin käsky
kastaa ja antaa Pyhän Hengen lahja.¹⁰

Aikanaan apostolit ja heillä ollut
pappeus menetettiin. Pappouden
valtuus ja voima täytyi palauttaa.
Vuosisatojen ajan ihmiset odottivat val-
tuuden palauttamista ja Herran kirkon
perustamista.

Vuonna 1829 Johannes Kastaja
sekä apostolit Pietari, Jaakob ja
Johannes palauttivat pappouden

Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle.
Nykyään kirkon kelvolliset miespuo-
liset jäsenet asetetaan pappeuteen.
Tämä valtuus ja siihen liittyvä Pyhän
Hengen lahja, joka annetaan kaikille
kirkon jäsenille kasteen jälkeen, erotta-
vat meidät muista kirkoista.

Varhaisessa ilmoituksessa käske-
tään, että ”jokainen ihminen puhuisi
Jumalan, Herran, nimittäin maailman
Vapahtajan, nimessä”¹¹. Nykyään
kirkon työtä tekevät tavalliset miehet ja
naiset, jotka kutsutaan ja hyväksytään
johtamaan, opettamaan ja palvele-
maan. Niitä, jotka kutsutaan, ohjataan
tuntemaan Herran tahto nimenomaan
ilmoituksen ja Pyhän Hengen lahjan
voimalla. Muut eivät ehkä hyväksy
sellaisia asioita kuin profetia, ilmoitus
tai Pyhän Hengen lahja, mutta ennen
kuin he ylipäätään ymmärtävät meitä,
heidän on ymmärrettävä, että me
hyväksymme ne.

Herra ilmoitti Joseph Smithille
terveyslain, viisauden sanan, kauan
ennen kuin maailmalla oli tietoa niistä
vaaroista. Kaikkia opetetaan välttä-
mään teetä, kahvia, alkoholia, tupak-
kaa sekä tietenkin erilaisia huumeita
ja riippuvuutta aiheuttavia aineita,
joita on alati nuoremme saatavilla.
Niille, jotka noudattavat tätä ilmoitusta,
luvataan, että he ”saavat terveyttä
napaansa ja ydintä luihinsa,

ja löytävät viisautta ja suuria tiedon
aarteita, tosiaankin salattuja aarteita,

ja juoksevat eivätkä uuvu ja vaelta-
vat eivätkä väsy.”¹²

Eräässä toisessa ilmoituksessa
moraalia koskeva Herran normi
määrää, että pyhiä elämää synnyttä-
viä voimia tulee suojella ja käyttää
vain miehen ja naisen, aviomiehen ja
vaimon, välillä.¹³ Tämän voiman vää-
rinkäyttämistä vakavampia ovat vain
viattoman veren vuodattaminen ja
Pyhän Hengen kieltäminen.¹⁴ Jos joku
rikkoo tätä lakia, parannuksen oppi

opettaa, kuinka tämän rikkomuksen vaikutukset voidaan pyyhkiä pois.

Jokaista koetellaan. Joku saattaisi ajatella, että on epäreilua joutua yksin alttiiksi jollekin kiusaukselle, mutta tämä on elämän tarkoitus kuolevaisuudessa – tulla koetelluksi. Ja vastaus on sama jokaiselle: meidän täytyy ja me voimme vastustaa kaikenlaisia kiusauksia.

”Suuri onnensuunnitelma”¹⁵ keskittyy perhe-elämään. Aviomies on kodin pää ja vaimo on kodin sydän, ja avioliitto on tasavertaista kumppanuutta. Myöhempien aikojen pyhiin kuuluva mies on vastuullinen perheeseen keskittyvä mies, uskollinen evankeliumissa. Hän on huolehtiva, omistautunut aviomies ja isä. Hän kunnioittaa naisia. Vaimo tukee aviomiestään. Isä ja äiti kumpikin ravitsevat lastensa hengellistä kasvua.

Myöhempien aikojen pyhiä opetaan rakastamaan toisiaan ja antamaan vilpittömästi anteeksi rikkomukset.

Eräs vanhurskas patriarkka muutti elämäni. Hän solmi avioliiton

rakastettunsa kanssa. He olivat syvästi rakastuneita, ja pian vaimo odotti heidän ensimmäistä lastaan.

Sinä yönä, jolloin vauva syntyi, ilmaantui komplikaatioita. Paikkakunnan ainoa lääkäri oli jossakin maaseudulla hoitamassa sairaita. Kun synnytys oli kestänyt tuntikausia, tulevan äidin tila kävi hengenvaaralliseksi. Viimein lääkäri saatiin paikalle. Hän toimi hätätilanteessa nopeasti, ja pian vauva syntyi ja kriisitilanne näytti olevan ohi. Mutta joitakin päiviä myöhemmin tämä nuori äiti kuoli siihen samaan tulehdukseen, jota lääkäri oli samana iltana ollut hoitamassa eräässä toisessa kodissa.

Nuoren miehen maailma meni pirstaleiksi. Viikkojen kuluessa hänen surunsa vain syveni. Hän ajatteli tuskin mitään muuta, ja katkeruudessaan hän kävi uhkailevaksi. Nykyään häntä olisi varmaan kehoitettu nostamaan hoitovirhesyyte, aivan kuin raha olisi ratkaisu mihinkään.

Eräänä iltana hänen oveensa koputettiin. Eräs pieni tyttö sanoi

yksinkertaisesti: ”Isä haluaisi, että tulisit käymään. Hän haluaa puhua sinulle.”

Tuo ’isä’ oli vaarnanjohtaja. Tämän viisaan johtajan neuvo oli yksinkertainen: ”John, anna asian olla. Ei mikään, mitä teet asian eteen, tuo vaimoasi takaisin. Kaikki, mitä teet, pahentaa tilannetta. John, anna asian olla.”

Tämä oli ollut ystäväni koetus. Kuinka hän voisi antaa asian olla? Oli tapahtunut kauhea vääryys. Hän ponnisteli kovasti voittaakseen itsensä ja päätti viimein, että hänen tuli olla kuuliainen ja noudattaa tämän viisaan vaarnanjohtajan neuvoa. Hän antaisi asian olla.

Hän sanoi: ”Vasta vanhana miehenä ymmärsin ja pystyin vihdoin näkemään, kuinka tämä maalaislääkäriparka – yllirasittunut, alipalkattu, jota juoksetettiin uuvuksiin potilaan luota toisen luo – pyrki vähäisillä lääkkeillä, harvoilla välineillä ja ilman sairaalaa pelastamaan henkiä ja useimmiten siinä onnistuikin. Hän oli tullut kriisitilanteeseen, jossa kaksi henkeä oli vaakalaudalla, ja oli toiminut viipymättä. Lopultakin ymmärsin!” Hän sanoi: ”Olisin tuhonnut oman elämäni ja muiden elämän.”

Monet kerrat hän oli kiittänyt polvillaan Herraa viisaasta pappeusjohtajasta, joka oli neuvonut yksinkertaisesti: ”John, anna asian olla.”

Näemme ympärillämme kirkon jäseniä, jotka ovat loukkaantuneet. Joitakuita ovat loukanneet tapahtumat kirkon historiassa tai sen johtajat, ja he kärsivät koko elämänsä kykenemättä näkemään muiden virheiden ohitse. He eivät anna asian olla. He ajautuvat epäaktiivisuuteen.

Tuo suhtautuminen muistuttaa vähän miestä, jota lyödään nuijalla. Loukkaantuneena hän tarttuu nuijaan ja pieksee sillä itseään päähän koko lopun elämänsä. Kuinka typerää! Kuinka surullista! Sellainen kosto

São Luís, Brasilia

kohdistuu itseen. Jos teitä on loukattu, antakaa anteeksi, unohtakaa ja antakaa asian olla.

Mormonin kirjassa on tämä varoitus: ”Ja nyt, jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisten erehdyksiä; älkää siis tuomitko sitä, mikä on Jumalasta, jotta teidät havaittaisiin tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä.”¹⁶

Myöhempien aikojen pyhä on aivan tavallinen ihminen. Meitä on nykyään 14 miljoonaa kaikkialla maailmassa. Tämä on vasta alkua. Meitä opetetaan olemaan maailmassa mutta ei maailmasta.¹⁷ Siksi elämme tavallista elämää tavallisissa perheissä tavallisen väestön keskuudessa.

Meille opetetaan, ettei meidän pidä valehdella tai varastaa tai pettää.¹⁸ Me emme käytä karkeaa kieltä. Me olemme myönteisiä ja onnellisia emmekä pelkää elämää.

Olemme ”halukkaita suremaan surevien kanssa – ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan todistajina kaikin aikoina ja kaikessa ja kaikkialla”¹⁹.

Jos joku on etsimässä kirkkoa, joka vaatii hyvin vähän, tämä ei ole

sellainen. Ei ole helppoa olla myöhempien aikojen pyhä, mutta pitkällä aikavälillä se on ainoa oikea tie.

Huolimatta vastustuksesta tai ”sodista, sotahuuista ja maanjäristyksistä monin paikoin”²⁰ mikään voima tai vaikutusvalta ei voi pysäyttää tätä työtä. Ilmoituksen henki ja Pyhän Hengen lahja voivat ohjata meitä jokaista. ”Yhtä hyvin ihminen voisi ojentaa heiveröisen käsivartensa pysäyttääkseen Missourivirran säädetyn juoksun tai kääntää sen ylävirtaan kuin estää Kaikkivaltiasta vuodattamasta tietoa alas taivaasta myöhempien aikojen pyhien päälle.”²¹

Jos kannatte jotakin kuormaa, unohtakaa se, antakaa sen olla. Olkaa hyvin anteeksiantavaisia ja tehkää hiukan parannusta, niin Pyhä Henki tulee luoksenne ja vahvistaa todistuksen, jota ette tienneet teillä olevan. Teistä huolehditaan ja teitä siunataan – teitä ja läheisiänne. Tämä on kutsu tulla Hänen luokseen. Tämä kirkko – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko, Hänen oman julistuksensa mukaan ainoa tosi ja elävä kirkko koko maan päällä²² – on

se paikka, josta me löydämme ”suuren onnensuunnitelman”²³. Tästä lausun todistukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. David Daniell johdannossa julkaisuun *Tyndale's New Testament*, 1989, s. viii.
2. *Tyndale's New Testament*, s. ix.
3. 3. Nefi 27:2–5, 7–8.
4. Ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 23. helmikuuta 2001.
5. 2. Nefi 25:26.
6. Ks. Moos. 5:8; kaste: ks. 2. Nefi 31:12; 3. Nefi 11:27; 18:16; sairaiden siunaaminen: ks. OL 42:44; Pyhän Hengen antaminen: ks. Moroni 2:2; papputeen asettaminen: ks. Moroni 3:1–3; sakramentti: ks. Moroni 4:1–3; ihmeet: ks. OL 84:66–69.
7. Ks. UK 6.
8. Ks. Ap. t. 1:3–11.
9. Ap. t. 2:2–4.
10. Ks. Ap. t. 2:38.
11. OL 1:20.
12. OL 89:18–20.
13. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona* marraskuu 2010, s. 129.
14. Ks. Alma 39:4–6.
15. Alma 42:8.
16. Mormonin kirjan nimisivu.
17. Ks. Joh. 17:14–19.
18. Ks. 2. Moos. 20:15–16.
19. Moosia 18:9.
20. Morm. 8:30.
21. OL 121:33.
22. Ks. OL 1:30.
23. Alma 42:8.